

Byer er det Aktieselskaber, der har overtaget undertiden en 2—3 Biografteaterbevillinger og udnytter dem, og det er altsaa rene Geschæftshensyn, der dér gør sig gældende.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme, idet jeg udtrykker det Haab, at det i det kommende Udvalg maa faa en saadan Grundforbedring, at jeg og mit Parti med Glæde kan stemme for det i den endelige Affattelse.

Sven: Paa mit Partis Vegne skal jeg tiltræde selve det Hovedprincip, der ligger til Grund for Fremsettelsen af Lovforslaget, nemlig at de Mennesker, som faar Ret til at drive Biografteaternæring, skal yde en vis aarlig Afgift. Vi mener at kunne gaa med til det under de foreliggende Omstændigheder og som Følge af hele den Udvikling, Biografteatervæsenet og Bevillingssystemet har faaet. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg rent personlig ikke er nogen særlig begejstret Tilhænger af Bevillingssystemet. Personlig ønskede jeg nok saa gerne at faa den frie Næring.

Derimod mener jeg, at den Maade, hvorpaa man i Lovforslaget søger at fremskaffe Afgiften, er i allerhøjeste Grad irrational. Jeg har lige hørt af den højtærede Justitsminister, at et Lovforslag saa lidt detailleret som muligt egentlig er den højtærede Justitsministers Hjertebarn. Jeg maa indrømme, at dette Lovforslag er forfærdelig lige til; der siges i Virkeligheden ikke noget videre deri, det overlades paa adskillige Punkter fuldkommen til Administrationen at bestemme, hvorledes Loven skal føres ud i Livet. Der siges f. Eks., at der skal svares en vis Pladsafgift, men hvordan den skal fordeles, siges der ikke noget om i selve Lovforslaget. Der siges kun dette, at Afgiften ikke maa overstige et vist Beløb pr. Plads pr. Forestilling. Naar man søger hen til den Lovforslaget ledsagende Skrivelse fra Statens Filmscensur, bliver man ikke saa forfærdelig meget klogere paa, hvorledes man i Praxis tænker sig Fordelingen foretaget for de enkelte Biografteatre. Jeg finder hele Systemet med at tage en vis Afgift pr. Plads pr. Forestilling uheldig, fordi der er noget vist irrationelt i, at en Mand skal betale en Afgift pr. Plads pr. Forestilling, uanset om Pladserne benyttes eller ikke. Jeg finder det ogsaa irrationelt i en anden Henseende. For hvad vil en Forestilling sige? Nogle Biografteatre giver kun een Forestilling pr. Dag, andre deler deres Forestilling i adskillige Afdelinger, og

der vil ikke være noget i Vejen for, at visse Biografteatre lader en Forestilling løbe hele Spilletiden igennem, saaledes at Folk kan komme og gaa, ligesom de har Lyst til. Derfor vil dette System sikkert i Praxis volde ret store Vanskeligheder. Jeg tvivler ogsaa noget paa, at Biografteatre i hvert Fald i Provinsen vil kunne svare denne Afgift. Jeg tror, at det Tidspunkt, paa hvilket man nu vil have en ret betydelig Afgift af Biografteatrene, for saa vidt er uheldigt, som vi befinder os i en Nedgangsperiode. Jeg tror, at det stærke Besøg i Biografteatrene vil gaa meget ned.

I Lovforslagets § 1 staar, at Bevilling meddeles af Justitsministeren, der i Bevillingen kan fastsætte de nærmere Vilkaar for Bevillingens Udnyttelse. Det glæder mig at se, at den højtærede Justitsminister mener herigennem at kunne yde dansk Industri en vis Beskyttelse. Det er glædeligt at se, at der fra den højtærede Regerings Side vises Industrien den Interesse, at man mener at kunne paalægge Bevillingshaverne at tage et vist særligt Hensyn til de her i Landet fremstillede Films. Imidlertid tror jeg, at en Beskyttelse for de danske Films paa anden Maade havde været nok saa god; men det er selvfølgelig altid et Fingerpeg i den rigtige Retning.

Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra de to ærede foregaaende Talere med Hensyn til Censuren. Jeg har ogsaa lagt Mærke til, at Censuren har ladet adskillige Films passere, om hvilke det er højt omdisputabelt, om de burde have faaet Lov til at blive forevist. Jeg finder, at Censuren bør være uhyre varsom navnlig med at godkende Films, hvis Opførelse kan krænke berettigede Følelser hos Publikum, og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister paa den givne Foranledning og efter den tilsyneladende Enstemmighed, der har været i hvert Fald fra tre af Partiernes Side, om, at Filmscensuren ikke er saa god, som den burde være, vil foranledige de fornødne Skridt i saa Henseende.

Medens jeg altsaa foreslaar, at Censuren bør skærpes, kan jeg paa den anden Side ikke tiltræde den af det ærede Medlem Hr. Søgaard udkastede Tanke om Indførelse af et lokalt Tilsyn. Jeg tror nemlig, det vil føre for vidt, og hvorvidt det lokale Tilsyn i Virkeligheden vil kunne udrette saa forfærdelig meget, tvivler jeg ogsaa om. Det ærede Medlem sagde, at man skulde navnlig søge at faa det pædagogiske Element frem. Jeg vil gøre opmærksom paa, at netop i Statens Filmscensur har det pædagogiske Element fundet sin Plads.